

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Maria Ghervas
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Voțianu Maria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Voțianu împotriva Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" din Republica Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" din Republica Moldova, casată hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 26 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 26 mai 2016, Voțianu Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Voțianu Maria a indicat că, începând cu 02 noiembrie 1991, a activat în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" în calitate de inginer-coordonator în Secția de licențe și patente, ulterior în calitate de inginer coordonator, Departamentul Știință.

Susține că la 22 martie 2016 rectorul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h), art. 119, art. 206 alin. (1) lit. d), art. art. 208-210 și art. 355 Codul muncii, a emis ordinul nr. 558-RU, prin care a fost concediată din funcția de inginer coordonator, Departamentul Știință, pentru absența repetată, fără motive întemeiate, de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă, începând cu 31 martie 2016.

Consideră reclamanta că ordinul nr. 558-RU din 22 martie 2016 a fost emis de către rectorul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" ilegal și

neîntemeiat, deoarece la 12 noiembrie 2015 ea a depus cerere pentru a i se acorda concediu de odihnă începând cu 14 decembrie 2015, care a fost avizată de către șeful-adjunct al Departamentului Știință, însă ulterior a depistat că respectiva cererea nu a ajuns în Departamentul Resurse Umane, fiind nevoită la 16 decembrie 2015 să depună repetat o altă cerere cu aceleași solicitări, lăsând-o în anticamera rectorului universității.

Afirmă că era ferm încrezută că administrația Universității îi v-a acorda concediul de odihnă pentru perioada solicitată, având în vedere faptul că dispunea de 173 de zile calendaristice de odihnă nefolosite pentru anii 2010 – 2016, iar pârâta nu era în drept să-i refuze în admiterea cererii respective.

Invocă că la 18 ianuarie 2016 a revenit la serviciu, iar prin ordinul nr. 289-RU din 11 februarie 2016 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră pentru absența nemotivată de la lucru pentru perioada 17 decembrie 2015 – 15 ianuarie 2016, despre emiterea ordinului respectiv aflând abia din ordinul de concediere din 22 martie 2016.

Sușține că la aplicarea sancțiunii disciplinare de către pârâtă nu au fost respectate prevederile art. 208 Codul muncii, adică nu i s-a solicitat să dea explicații în scris privind absența de la lucru, nu a fost efectuată ancheta de serviciu și ca urmare nu au fost stabilite motivele reale a faptei comise, fiind astfel lipsită de dreptul de a contesta ordinul nr. 289-RU din 11 februarie 2016.

Totodată, indică că în luna februarie 2016, din motive familiale, a fost nevoită să plece de urgență peste hotarele țării, în Germania, și, ținând cont de faptul că anterior cererile sale de concediu au fost pierdute, pentru a se asigura, a expediat prin scrisoare recomandată în adresa Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" cerere privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada de muncă 2010-2011 cu o durată de 8 zile calendaristice, începând cu 22 februarie 2016, care a fost recepționată de către pârâtă, însă ultima nu i-a acordat nici o atenție, după care a survenit concedierea sa.

Afirmă că angajatorul și de această dată nu i-a solicitat să dea explicații în scris privind absența sa de la lucru, nu a fost efectuată vre-o ancheta de serviciu și ca urmare nu au fost stabilite motivele reale al absenței sale de la serviciu.

Dimpotrivă, pârâta, cunoscând de faptul că ea se află peste hotarele țării, la fiecare 3 zile întocmea procese-verbale de constatare privind absența sa de la locul de muncă și îi expedia scrisori, care nu puteau fi recepționate de către cineva.

Consideră că angajatorul, profitând abuziv de situația ei familială, a ales anume acest mijloc de a o concedia din funcție prin absența de la serviciu, deoarece pe parcursul activării în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" ea conștiincios și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu și nu a comis vreo abatere a disciplinei muncii.

Astfel, cere Voizianu Maria anularea ordinului nr. 558-RU din 22 martie 2016 emis de către rectorul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" privind concedierea de la serviciu; restabilirea în funcția de inginer coordonator, Departamentul Știință din cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"; încasarea din contul pârâtei în beneficiul său salariului pentru toată perioada absenței forțate de la lucru până la data emiterii hotărârii judecătorești, sumei de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 iulie 2016, acțiunea a fost admisă în parte, fiind anulat ordinul nr. 558-RU din 22 martie 2016 emis de către rectorul

Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" privind concedierea Mariei Vozianu de la lucru, cu restabilirea Mariei Vozianu în funcția de inginer coordonator, Departamentul Știință din cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", începând cu 26 iulie 2016. A fost încasat din contul Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" în beneficiul Mariei Vozianu salariul pentru întreaga perioadă de absență de la muncă, 22 martie 2016 – 26 iulie 2016, 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că angajatorul Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" nu era în drept să nu acorde reclamantei Vozianu Maria concediul de odihnă solicitat, având în vedere faptul că aceasta dispunea prin lege de 173 de zile calendaristice de odihnă nefolosite pentru anii 2010 – 2016.

Mai mult ca atât, la concedierea Mariei Vozianu din funcția de inginer coordonator, Departamentul Știință, pârâta Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" nu a solicitat acordul în scris al organului sindical, al căruia membru este reclamanta.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel a considerat drept neîntemeiată soluția primei instanțe privind admiterea acțiunii și a concluzionat că Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" legal și întemeiat a emis în privința Mariei Vozianu ordinul nr. 558-RU din 22 martie 2016 privind concedierea acesteia din funcția de inginer coordonator, Departamentul Știință, pe motivul absenței repetate neîntemeiate de la serviciu în perioada 22 februarie 2016 – 29 februarie 2016, or, la baza emiterii respectivului ordin au stat procesele-verbale ale Departamentului Știință nr. 5 din 22 februarie 2016, nr. 6 din 26 februarie 2016, nr. 7 din 29 februarie 2016, nr. 8 din 01 martie 2016 și nr. 9 din 02 martie 2016, privind constatarea lipsei intimitei-reclamante de la locul de muncă, întocmite cu participarea șefului-adjunct al Departamentului Știință – Eugenia Groza, concomitent și în calitate de reprezentant al Comitetului sindical, împuternicită de a apăra interesele salariaților din numele organului sindical; copia textului telegrammei telefonice nr. 109045 32 din 24 februarie 2016; Avizul de recepționare nr. 60/19807 17 din 26 februarie 2016; copia scrisorii recomandate nr. 03-498 din 25 februarie 2016; demersul șefului Departamentului Știință – Ghenadie Curocichin nr. 1261 din 12 martie 2016; copia tabelului de pontaj pentru luna februarie 2016 și copia ordinului rectorului Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" nr. 289-RU din 11 februarie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare d-ei Vozianu Maria pentru absența fără motive întemeiate de la lucru în perioada 17 decembrie 2015 - 15 ianuarie 2016.

A reținut instanța de apel, că în cadrul examinării prezentei cauze în prima instanță, Vozianu Maria personal a recunoscut faptul că în perioada 22 februarie 2016 – 29 februarie 2016, s-a aflat peste hotarele RM și ca înainte de a pleca a rugat o cunoștință să expedieze în adresa Universității de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" cererea sa privind acordarea concediului de odihnă, cu aviz recomandat, fără a se asigura dacă angajatorul a semnat respectiva cerere și dacă a fost emis ordin în acest sens.

De asemenea, a indicat instanța de apel că intimata-reclamantă a fost invitată atât la 01 martie 2016, cât și la 02 martie 2016 pentru a da explicații în formă scrisă privind

absența sa de la locul de muncă, însă aceasta a refuzat, fapt consemnat în procesele-verbale nr. 8 din 01 martie 2016 și nr. 9 din 02 martie 2019, întocmite în prezența șefului-adjunct al Departamentului Știință – Eugenia Groza, concomitent și în calitate de reprezentant al Comitetului sindical.

A apreciat instanța de apel ca fiind eronată concluzia primei instanțe precum că angajatorul nu a solicitat acordul organului sindical, în condițiile în care la 12 martie 2016 administrația universității s-a adresat comitetului sindical pentru obținerea Avizului consultativ privind concedierea Mariei Vozianu în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, care a fost prezentat în formă verbală.

Or, conform art. 87 alin. (1) Codul muncii, modificat prin Legea nr. 205 din 20 noiembrie 2015, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art. 86 alin. (1) lit. c), e) și g) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, ceea ce la cazul speței se atestă.

Distinct de aceasta, a notat instanța de apel că anterior Maria Vozianu a mai comis astfel de abateri disciplinară, fiind sancționată cu mustrare aspră prin ordinul nr. 289-RU din 11 februarie 2016, și anume pentru absența fără motive întemeiate de la lucru în perioada 17 decembrie 2015 - 15 ianuarie 2016.

La 30 mai 2017, Maria Vozianu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 iulie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului Maria Vozianu a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

De asemenea, a indicat recurenta că dispune de 173 de zile calendaristice de concediu de odihnă nefolosit pentru perioada de lucru 2010-2016 și dânsa a fost în drept să plece în concediu în luna februarie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 a fost expediată în adresa Mariei Vozianu la 03 aprilie 2017 (f.d. 151), însă lipsesc date când a fost recepționată de către recurentă.

Concomitent, din conținutul recursului declarat de către Maria Vozianu rezultă că dânsa a recepționat copia deciziei recurate la 11 aprilie 2017.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Vozianu Maria la 30 mai 2017, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 03 iulie 2017, în adresa intimă Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" a fost expediată copia recursului declarat de către Maria Vozianu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vozianu Maria este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Voizianu Maria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Astfel, nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Mariei Voizianu precum că dispune de 173 de zile calendaristice de concediu de odihnă nefolosit pentru perioada de lucru 2010-2016 și dânsa a fost în drept să plece în concediu în luna februarie 2016, deoarece procedura de acordare a concediului anual de odihnă este expres prevăzută de legislația muncii, procedură care nu a fost respectată de către recurenta-reclamantă, instanța de apel expunându-se asupra acestui argument.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii privind ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, or, Maria Voizianu nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale pricinii.

Referitor la invocarea recurenteii precum că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări

și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Voizianu Maria, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Voizianu Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas

Luiza Gafton